

Comentariu - Sonetul CLXXXIII de Vasile Voiculescu

Ideea fundamentala a acestui sonet este, ca prin iubire omul invinge timpul, trecerea si da sens efemerei sale existente.

Furat, preocupat de durata vietii, omul uita faptul ca iubirea este singura vesnicie de care se poate bucura:

Mereu cersim vietii ani multi, asa-n nestire,
Ne razvratim, ne plangem de piericiunea noastra,
si inca nu-ntelegem ca fara de iubire
Se vestejeste Timpul in noi ca floarea-n glastra

Folosind o comparatie expresiva, Voiculescu sugereaza faptul ca timpul lipsit de iubire nu are nici o semnificatie, nici un sens; timpul cronologic al omului este rupt din eternitate, dar fara iubire este un altoi subred rasadit in cremeni.

Rupt din eternitate, el vrea taram asemeni
Din care-altoiul subred sa-si traga seva noua;
Noi il primim cu gheata si-l rasadim in cremeni

Voiculescu exprima clar ideea ca iubirea este partea noastra de vesnicie: Cand Dragostea-i unica vecie data noua. Aceasta idee este completata si prin versul: Minunile iubirii n-au stavile pe lume.

In continuare poetul apeleaza la un motiv biblic al invierii lui Lazar din Evanghelia lui Ioan. Poetul pune in paralel forta iubirii cu forta credintei in Dumnezeu. Asemenea lui Lazar, care a inviat la auzul duioaselor porunci poetul va raspunde chemarilor iubitei chiar de dincolo de mormant.

Ca Lazar la auzul duioaselor porunci,
Oricand si ori de unde ma vei striga pe nume,
Chiar de-as zacea in groapa cu lespedea pe mine,
Tot m-as scula din moarte ca sa alerg la tine.

Poetul foloseste in acest sonet cateva notiuni-simbol: Timpul, Dragostea, Divinitatea, Moartea, mai precis raporteaza iubirea la timp, divinitate si moarte.

Sonetul se remarca prin claritate, limpezime, versurile avand semnificatia unor adevarate aforisme. si aici Voiculescu prelucreaza discret un motiv biblic, subordonand de data aceasta iubirii.

Vasile Voiculescu a fost un admirator a lui Shakespeare. Ideea de a scrie sonete i-a venit in urma incercari de a traduce un sonet shakespeareian. Patrundand in esenta, in substanta celor 154 sonete ale lui Shakespeare, Voiculescu a adaugat alte 90, numerotate in continuarea celor care i-au servit ca model.

Voiculescu le-a numit Ultimele sonete inchipuite ale lui Shakespeare in traducere imaginara

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

elaborate intre 1954-1958.

Aparent traduceri imaginare, sonetele lui Voiculescu constituie o opera profund originala a poetului roman. Shakespeare este marele model, marele inspirator si protector.

Sonetele sunt inchinate iubirii si de cele mai multe ori redau drama omului, a poetului, care oscileaza intre spiritual si instinctual.

Criticul literar serban Cioculescu considera sonetele lui Voiculescu o adevarata monografie consacrata paradisului si infernului iubirii.

Din sonetele lui Voiculescu se contureaza ideea iubirii ca principiu fundamental al existentei umane, care innobileaza fiinta umana. Iubirea inseamna cunoastere de sine, dar si o exceptionala deschidere spre necunoscutele universului.

Poetul pledeaza pentru o pasiune traita rational prin care omul ajunge la semnificatiile ascunse ale universului.